

عنوان مقاله:

طنز در دیوان ابن الوردی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی توانمند سازی جامعه در حوزه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حمید خنیفر - گروه تخصصی زبان و ادبیات عرب، مدرس آموزش و پرورش منطقه سه البرز، کرج، باغستان

خلاصه مقاله:

شاعر وجدان آگاه زمان خود است به همین دلیل زودتر از دیگران عدم تناسب در اجتماع را در همه ابعاد آن اعم از سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و ... زودتر از دیگران در می یابد. اما وقتی که بیان صریح خود را به دلیل خفقان حاصل از حکومت های حاکمان مستبد در معرض سرکوب می بیند به ناچار با تغییر تعبیرات، حقیقت ها را در قالب طنز عرضه می کند که هم مقصودش را بیان نموده باشد و هم جاننش را از گزند خودکامگانی که انتقاد را برنمی تابند حفظ نموده باشد. ابن الوردی نیز همانند دیگر شاعران معاصر خود از سرودن اشعار طنز بی نصیب نبوده است چرا که اگر علاقه وافر مصریان به طنز و مطایبه را به کناری نهیم حقیقت این بود که شرایط حاکم بر اجتماع آن روز اقتضا می کرد که زبان شاعر، آرام به کام نباشد؛ چرا که فقر و فلاکت بیش از حد که پیامد جنگ های پی در پی و بلایای طبیعی بود بیشتر طنز را بیش از سایر عصرها رواج داده بود. در این مقاله که به روش توصیفی-تحلیلی انجام گرفته است، با بررسی دیوان شاعر مضامین طنز آمیز شاعر را استخراج نموده و تشریح نموده ایم. البته عوامل گسترش طنز در عصر مملوکی نیز بررسی شده است

کلمات کلیدی:

طنز، ابن الوردی، عصر مملوکی، اهداف طنز، عوامل گسترش طنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/903875>

